

Tuleohutuse kaheksaosaline tee

VII OSA. TAGA PÄÄSTETÖÖDE TEGEMINE!

Seitsmendas osas oleme jõudnud olukorrani, kus tulekahju on väljunud kontrolli alt, kustutamine oma jõuga on osutunud võimatuks ning me ise oleme kas "õnnelikult" põgenenud või halvemal juhul suitsuvangi jäänud. Nüüd on vaja pritsimehi appi, et päästa veel, mis päästa annab.

Kuidas kirjeldada teed

See aga, kas ja kuidas päästjad hädalisi aidata ning tulekahjuga võidelda saavad, sõltub paljuski sellest, mida nii enne õnnetust kui ka õnnetuse ajal on ette võetud päästetööde ladusaks kulgemiseks.

Näiteks korralikud tuletočkeseksioonid, millest oli juttu IV osas, tagavad ka päästjate kiirema ja ohutuma ligipääsu tulekoldele. Põgenemisteed, millest kirjutasime V osas, võivad osutada raskel hetkel hoopis päästjate sisenemistees ning nende korrasolekust sõltub jällegi päästetööde edukus.

Kuid alustame veelgi elementaarsemast. Et päästjad üldse kohale tuleksid, peab helistama telefonil 112 häirekeskusesse ja teatama:

- mis põleb;
- kus põleb;
- kas inimesed on ohus.

Iseäranis kõrvalisemates maakohtades tuleb aegsasti läbi mõelda, kuidas lühidalt ja täpselt kirjeldada teed, mida mööda abi kohale saab tulla, olgu selleks siis tuletõrje, kiirabi või politsei. Häirekeskuse töötaja esitab arvatavasti lisaküsimusi põleva objekti kohta. Vastama peab lühidalt ja täpselt. Kõnet ei tohi katkestada enne, kui päästekorraldaja selleks loa annab.

Juurdepääs vabaks

Et abi õigesse kohta kiiresti kohale jõuaks, peavad juurdesõiduteed olema vabalt läbitavad ning ontlikult tähistatud, kas siis tänava nimega või talu(de) nime(de)ga, mille juurde tee viib. Kõiksugu väravad, tõkkepuud jm läbisõitu takistavad as-

ORM TAMMEPUU

Igal pool, kus pole tihedat hüdrantivõrku, peavad tuletõrje veevõtukohtad olema hästi teada ning silmatorkavalt tähistatud.

jad tuleb päästjaid oodates kibekähku tee pealt koristada. Asulas peavad majadel olema peal ka valgustatud numbrimärgid.

Kõrvalepõikena võib siinjuures nentida, et paratamatult on omavahel vastuolus tuleohutuse ja muu turvalisuse soovitusel. Kui igasugu metsalagastajate ja -varaste eemalhoidmiseks on mõistlik metsateede otsad sulgeda küll tõkkepuude, kivide või palkidega, siis nendesamade takistuste taga võivad päästjad õnnetuse korral kaotada väärtuslikku aega.

Kui bemmimeeste ja muude rullnokkade ringikihutamise vältimiseks tõkestatakse asulates sageli läbisõiduteid metallpiirete või kiviplakkidega, siis seegi võib kaasa tuua viivituse ohuolukorra lahendamisel, kui päästemasin ootamatult toppama jääb. Päästjate käsutuses olevatel kaartidel ju selliseid tõkkeid peal ei ole. Rääkimata vägevate turvalukkude ja -tappidega ustest, millest kurikaeltel on küll raske läbi murda, kuid nõndasamuti päästjatel.

Seega siis on päästeaspektist targem kaitsta ennast aktiivsete enesekaitseabinõudega (võitluskunstid, relvad), kasutada moodsat valvetechnikat ning vara ära kindlustada, selmet luua barjääre, mis küll hoiavad eemal päte, kuid samavõrd hästi takistavad ka päästetöid.

Niisiis, et päästjad saaksid appi tulla, peab hoolt kandma, et nii ööl kui päeval oleks

päästjatel vaba ligipääs igale hoonele või mis tahes muule objektile, kus võib juhtuda õnnetus. Seejuures tuleb arvestada, et päästeautod on päris suured.

Kust saada vett

Teiseks peab olema päästjatel võimalus kiiresti välja lülitada põlevalt objektilt elekter ja gaas ning saada teavet muude võimalike ohtude kohta. Seega tuleb peakilbid ja gaasikraanid suurelt ja selgelt tähistada ning igaüks teadku nii tööol kui kodus nende asukohta.

Päästjad kasutavad tulekahjude kustutamiseks enamasti vett. Mida suurem tuli, seda rohkem vett kulub, täispõlengus talumaja kustutamiseks läheb seda teinekord kümneid tonne, metsatulekahjul sadu või tuhandeid. Tavalise päästeauto paaritonine veepaak võib saada tühjaks vähem kui viie minutiga, seega on lisavee saamine tihhti otsustava tähtsusega.

Seepärast peab igaüks, kes elab väljaspool korraliku hüdrantide võrgustikuga kaetud asulaid, hästi kursis olema, kus on lähim tuletõrje veevõtukoht. Ideaalne on, kui igasse külla sisse sõites seisab nähtaval kohal viit, mis suunab tulekustutusvee hankimise paika. Ja muidugi mõista tuleb neid veevõtukohti hoida aastaringelt kasutuskõlblikuna.

ORM TAMMEPUU,
tulekaitseõustaja

Et kõigil oleks selge, miks teatud kohtadesse parkida ei või, on Saksamaal hea tava märkida päästetöödeks ettenähtud alad vastavate siltidega. Ka Eestis võiks sellised kasutuse võtta.